List Rektora Papieskiego Wydziału Teologicznego
i Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu
na Poniedziałek Wielkanocny, 18 kwietnia 2022 roku

Siostry i Bracia w Chrystusie!

Gromadzimy się przy naszym Panu Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym w pierwszym dniu oktawy Jego chwalebnego Zmartwychwstania. Liturgiczna oktawa stanowi starożytną tradycję przedłużania przez osiem kolejnych dni duchowych doświadczeń Świętego Triduum, Nocy Paschalnej, procesji rezurekcyjnej, a także jest czasem pogłębienia owoców osobistego nawrócenia i owoców Wielkiego Postu.

Słowo Boże i modlitwy liturgiczne kierują dzisiaj naszą uwagę na sakrament chrztu, który jest kluczem do właściwego zrozumienia tajemnicy wielkanocnej i wpływa na nasze codzienne chrześcijańskie życie.

W pierwszym czytaniu wysłuchaliśmy orędzia paschalnego z ust św. Piotra. Apostoł mówi o Panu Jezusie, który „został wydany, przybity rękami bezbożnych do krzyża i ukrzyżowany", ale potem mocą Bożą powstał żywy z grobu, ponieważ „niemożliwe było, aby śmierć panowała nad Nim". Po wysłuchaniu tego orędzia słuchacze Piotra byli przejęci do głębi serca tym, co usłyszeli. Słowa te zmieniły ich życie. Uwierzyli w Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i przyjęli chrzest. To samo orędzie paschalne, które słyszymy dzisiaj, powinno dotykać także naszych serc. Święta Wielkanocne nie są jedynie przypomnieniem zbawczych wydarzeń, ale także doświadczeniem na nowo łaski zbawienia w Chrystusie. Chodzi przede wszystkim o nowe narodzenie i nowe życie dziecka Bożego.

W dzisiejszej liturgii modlimy się następującymi słowami:

> *Boże, Ty przez chrzest nieustannie pomnażasz liczbę dzieci swojego Kościoła, spraw, aby Twoi wierni przestrzegali w życiu zobowiązań płynących z sakramentu, który z wiarą przyjęli.*

Modlitwa ta przypomina o tym, że Ojciec nasz niebieski pomnaża nieustannie liczbę swoich dzieci przez chrzest. Chrzest oznacza dosłownie "zanurzenie" – od łacińskiego i greckiego terminu *baptisma*. W tradycyjnym chrześcijańskim rozumieniu zanurzenie w wodzie chrzcielnej symbolizuje śmierć grzesznego, „starego" człowieka. Natomiast w głębszym teologicznym sensie oznacza ono całkowite "zanurzenie" w misterium Jezusa Chrystusa, które sprawia, że Jego życie, nauka, śmierć i zmartwychwstanie nie są tylko zapisami w kronice, ale stają się rzeczywistością naszych serc i stają się naszym udziałem. Oktawa Zmartwychwstania jest więc czasem szczególnej kontemplacji tego, co zdarzyło się

duchowo podczas Wigilii Paschalnej. Jest czasem odnowy wewnętrznej, odświeżeniem pogłębionego spojrzenia na świat i na siebie w świetle wydarzenia Krzyża i pustego Grobu Pańskiego. Pisał kiedyś o tej tajemnicy święty papież Leon Wielki:

> *Trzykrotne zanurzenie w wodzie wyobraża trzydniową śmierć Pana; do zdroju chrzcielnego zstępuje stary człowiek, a wychodzi zeń nowy, odrodzony; ale to, co ten sakrament w nas rozpoczął, winniśmy wypełnić czynem.*

Od momentu chrztu całe nasze życie chrześcijańskie nabiera charakteru paschalnego, to znaczy - jest ono ciągłym powstawaniem z upadków i wychodzeniem z duchowej niewoli do życia w wolności dzieci Bożych. Znakiem nowego życia jest biała szata, w którą ubierali się nowo ochrzczeni. Dlatego Oktawa Wielkanocna nazywana była w chrześcijańskiej starożytności "Białym Tygodniem" (łac. *hebdomada in albis*). Później znak białej szaty został przeniesiony w nowy kontekst pierwszych Komunii świętych. Jej znaczenie pozostaje jednak niezmienne, przypominając zawsze o nowym życiu i gorliwości w wyznawaniu wiary chrześcijańskiej.

W cytowanej modlitwie liturgicznej prosimy również naszego Ojca o to, aby wierni przestrzegali w życiu zobowiązań płynących z sakramentu, który przyjęli. Skoro dzisiaj Kościół wyprasza dla wiernych łaskę wytrwałego "przestrzegania w życiu zobowiązań płynących z sakramentu, który z wiarą przyjęli", to znaczy, że chrzest niesie ze sobą zobowiązania, konsekwencje. Nie należy jednak z pewnością rozumieć tych zobowiązań jako nakładanie dodatkowych ciężarów i ograniczeń. Chodzi o podejmowanie duchowej walki ze złem, czyli umieranie dla grzechu, a także o wiarę i jej rozwój oraz o świadectwo wiary. Aby uwierzyć i wzrastać w wierze, trzeba naprawdę spotkać się ze zmartwychwstałym Panem, jak kobiety idące do grobu. Słyszeliśmy o tym w dzisiejszej Ewangelii: „Jezus stanął przed nimi, mówiąc: Witajcie! One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon”. Podczas każdej celebracji sakramentów, a przede wszystkim podczas sprawowania Najświętszego Sakramentu Eucharystii możemy doświadczać obecności żywego Pana i przeżywać wielką tajemnicę naszej wiary. Możemy Go dotknąć w sposób sakramentalny i oddać Mu pokłon w liturgicznej adoracji i uwielbieniu.

Zobowiązaniem chrzcielnym jest także dawanie świadectwa wiary. W swoim orędziu wielkanocnym Piotr Apostoł mówi o świadectwie: „Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami”. Do świadczenia o Chrystusie w codziennym życiu uzdalnia nas łaska sakramentu chrztu. Namaszczenie świętym olejem podczas tego sakramentu włączyło nas w potrójną misję Pana: prorocką, która uzdalnia do słuchania i głoszenia słowa Bożego; kapłańską, która uzdalnia do udziału w Ofierze Chrystusa i do wchodzenia z Nim w bliską relację; królewską, która uzdalnia do postawy służebnej i do przezwyciężania zła dobrem. O znaku namaszczenia olejem krzyżma przypomniała nam liturgia minionego Triduum Paschalnego. Świadectwo wiary w ukrzyżowanego

i zmartwychwstałego Pana wynika z prawdziwego poznania misterium Chrystusa i autentycznego celebrowania Jego misterium w liturgii Kościoła. Inaczej mówiąc, świadectwo jest weryfikacją autentyczności wiary chrześcijańskiej. Jeśli przeżywanie i celebracja Mszy świętej prowadzi nas do budowania pokoju z innymi, jeśli uzdalnia nas do wybaczania i otwierania serc dla innych, to istotnie jesteśmy zanurzeni w misterium Chrystusa i jesteśmy ludźmi Wielkiej Nocy Zmartwychwstania.

Na zakończenie kieruję słowa ogromnej wdzięczności wobec wszystkich przyjaciół i dobrodziejów Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego i Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu. Dziękuję za modlitwę w intencji powołań kapłańskich i dojrzewania w powołaniu, a także za wszystkich studentów teologii i pedagogiki naszej papieskiej Uczelni. Jestem wdzięczny za każdą formę pomocy, również pomocy materialnej w postaci ofiary złożonej dzisiaj na tacę. Niech w tych bolesnych i tragicznych tygodniach rosyjskiej agresji na naród ukraiński, naznaczonych cierpieniem, wygnaniem, a nierzadko i okrutną śmiercią - nie zabraknie nadziei, płynącej ze zmartwychwstania Chrystusa, który jest Królem Pokoju, a także Sędzią sprawiedliwym.

Z modlitwą i Bożym błogosławieństwem

PAPIESKI WYDZIAŁ TEOLOGICZNY WE WROCŁAWIU

ks. Włodzimierz Wołyniec

Ks. Włodzimierz Wołyniec
Rektor MWSD i PWT we Wrocławiu

KURIA METROPOLITALNA WROCŁAWSKA

L.dz. 323/2022

Z a r z ą d z e n i e

Powyższy List Rektora PWT i MWSD we Wrocławiu należy odczytać podczas wszystkich Mszy Świętych w kościołach i kaplicach Archidiecezji Wrocławskiej w drugi dzień Świąt Zmartwychwstania Pańskiego – 18 kwietnia 2022 r.

Wrocław, 12.04.2022 r.

WIKARIUSZ GENERALNY